

Parni Valjak, Autoput

Ja sam covjek obican
radim svojim rukama
i nosim obraz koji traje.
Prokleta nam sudbina
samo udara
samo trazi
trazi, trazi
a malo daje.

Ja gradim autoput u glavi
da se vozim slobodno
i ne dam nikom da me gnjavi
kad vozim prebrzo.

Ja sam covjek obican
radim svojim rukama
al ovim putem necu dalje.

Vlakovi nam prolaze
sreca prati podobne
nek racun plati tko ga salje.

Ja gradim autoput u glavi
da se vozim slobodno
i ne dam nikom da me gnjavi
kad vozim prebrzo.

Jer ja samo sklopim oci
gdje god zelim ja cu doci
snovi teku uzvodno.

Nista novo, nista dobro
pod neonom ovog grada
nama gori crveno.

A djetinjstvo je gotovo.